

BODIL NIELSEN

(f. 1957) maler

- bor og arbejder i København

Det er nøgternt og sanseligt på én og samme tid. Bodil Nielsen favner i sit maleri to modsatrettede udtryk og samler dem i et værk, hvis drivkraft ligger i mødet mellem tilsyneladende uforenelige æstetikker. Abstrakt-geometriske, organiske billeder af farveflader, der skabes af horisontale og vertikale snit. De ligger ved siden af hinanden, ikke foran eller bagved. Det er et stringent og balanceret, men linjen er ikke altid snorlige. Uagtet at penselstrøget i sig selv ikke er tydelig som betydningsdanner, er strengen med til at skabe sitren og spænding i overfladen. Og den åbner billedets flade op mod verden. Det er i overgangen mellem farverne, i mellemrummet at der sker noget. Her støder farverne og formerne sammen i en aktiv del af fladen, i billedets rum. Ikke i en egentlig dybde, snarere som en parallelitet af flader.

Der er i den rene abstraktion flere ansatser til motiver som eksempelvis ballonlignende blomster eller møtriklignende cirkler, men Bodil Nielsens former forbliver ornament, mønstre, der igen peger på farven som omdrejningspunkt. Det er den, det handler om, den der skaber fladerne. Den fremstår enten ublandet og adskilt fra de øvrige felter når Bodil Nielsen bruger malerrulle, eller overlappende når hun arbejder med transparente nuancer i tynde malinglag. Billedernes overflade er enten nopret eller glat, men effekten markant. Bodil Nielsen eksperimenterer med farvens rum, med hvordan hun ved hjælp af klare, primære og sekundære farver kan etablere energi, hvordan hun ved at kombinere plastikfarver kan opnå et farvens samarbejde. Der er på denne måde et slægtskab mellem Bodil Nielsen og den amerikanske Color Field med Bodil Nielsens tydelige markering af farvens sanselige og stofflige potentiale.

Der er stærke elementer af arkitektur i Bodil Nielsens malerier. Forstået som formgivning af rum og strukturer. Og som skala, proportion og volumen. Rummet omkring billedet er tænkt ind i selve lærredet, hvis kant fungerer som en ekstra linje i billedet, således at formen så at sige fortsætter forbi lærredet, ud over maleriets rum. Og det aktiverer betragterens perception af billedet. Uanset om Bodil Nielsen arbejder i mindre, intime formater eller monumentale udsmykninger virker kroppen som en del af skalausmålingen eller som aflæsningen af formernes proportioner og forholdet imellem dem. Farvens energi og rumlighed er således sat i relation til dens effekt både i og uden for lærredet. Og dens sanselighed forstærket af kroppens fysiske nærvær i maleriets to dimensioner.

Se i øvrigt CV